

UUTISKIRJE

Hei Helsingistä, vierailut valitettavasti peruuntuivat, mutta tässä ne työkuulumiset, joista olin aikonut kertoa.

Löytykö tie Banerassa? (Hosainan Synodi)

Meitä on jo aika iso porukka. Vaellamme kauniissa maaseutumaisemassa ja ryhmässä tunnelma on korkealla. Ryhmä muodostuu joukosta eri kirkkokuntiin kuuluvia savityöntekijöitä. Olimme aiemmin päivällä vierailleet heidän kodeissaan. Mekane Yesus - kirkkoon kuuluvia on mukana kaksi. Muut vaihtoivat kirkkokuntaa, kun Mekane Yesus-kirkko ei ollut ollut valmis kouluttamaan

evangelistia savityöntekijöiden joukosta. Baptistit olivat vastanneet vaatimukseen ja nyt tätä joukkoa luotsaa heidän kouluttamansa evankelista. Yritämme vielä päästä Mekan Yesus-kirkkoon kuuluvan papin ja seurakunnan vanhimmiston juttusille. Olemme jo edeltä käsin yrittäneet sopia tapaamista mutta pastorien puhelimet eivät ole toimineet. Koputtelimme kirkon ovelle ja lähetämme viestiä tapaamiemme ihmisten välityksellä eteenpäin. Lopulta löydämme parikin pastoria ja pääsemme kyselemään kuulumisia: Oliko synodin järjestämä kurssi antoisa? Jäikö vielä jotain epäselvää? Kurssi saa kehuja ja kyllä, materiaali vastaa kaikkiin kysymyksiin. Mutta tilanne näyttää muuttumattomalta. Miten tästä päästään eteenpäin? Onneksi pastorikin myöntää, että uusi evankelista on tehnyt alueella hyvää työtä. Ehkä tämä savityöntekijän oma näyttö onkin se seuraava nykäys, joka vakuuttaa ympäristönkin siitä, että koulutukseen voi ja kannattaa satsata.

Tulevaisuuden toivot (Gimbichon Synodi)

Jatkamme seuraavaan kohteeseemme, raamattukouluun. Kaksikymmentä neljä oppilasta osallistuu innokkaasti keskusteluihimme ja analysoi viisiportaisella mittarillamme missä heidän seurakunnissaan ollaan menossa. Kirjo on yhdestä viiteen. Vaikein tilanne on yleensä sellaisissa ”syrjäisissä” paikoissa, joissa käsityöläisiä on vain vähän. Paljon on kiinni seurakuntapastorista. Ryhmissä haastetaan, jaetaan ja ideoidaan. Opiskelijoiden joukossa on myös kaksi savityöntekijää. Meitä ilahdutti eniten se, että vuosikurssi päätti päivän toteamalla, että jos he kaikki nyt sitoutuvat tähän, niin muutoksen on pakko tulla.

Seuraavassa paikassa syntyy ryntäys, kun koulusta palaavat lapset ryöpsähtävät savityöntekijöiden kylään meitä katsomaan. Tilanne on hetken kaottinen, mutta ilmentäähän tämäkin muutosta, sillä yleensä epäpuhtaana pidettyjen ihmisten kyliin eivät muut mielellään astu. Ainakin oppi siitä, että kylään ei saisi tulla on unohdettu. Tarkistamme, että viime kerralla tapaamamme sairas vanhus on päässyt tutkimuksiin. Juuri hän oli ensimmäinen kristitty tässä kylässä.

UUTISKIRJE

Toinen synodi, tuttu ongelma (Duramen Synodi)

Adilossa savityöntekijät haastavat mukanamme tullutta synodin evankelioimistyön johtajaa. Diakonia-puoli on kyllä hoidettu, mutta savityöntekijät ovat väsyneet kuulemaan, että he evät ole vielä kypsiä koulutettavaksi raamattukoulussa. ”Miten kehittyä, jos ei oteta mukaan tekemään”, he kyselevät. Olemme alussa keskustelussa mukana, mutta vetäydymme keskustelun edetessä taka-alalle ja annamme tilaa evankelioimistyön johtajalle. Yhteisymmärrykseen päästään. Meidän osuudeksemme jää seurata, että jatketaan ajatuksista käytäntöön.

Edustaja ja esiintyjä

Vuosittainen EECMY-kirkon isännöimä CMCR-kokous (Committee of Mutual Christian Responsibility) kokosi jälleen synodien (hiippakuntien) johtajia, kirkon johtoa ja keskustoimiston väkeä sekä ulkolaisten partnerijärjestöjen edustajia yhteen keskustelemaan ajankohtaisista aiheista. Tänä vuonna jatkettiin keskustelua siitä, mitä yhteistyöltä toivotaan. Ajatuksemme sekoittaa istumajärjestys niin, että eri ryhmien edustajat kohtaavat entistä paremmin osoittautui toimivaksi. Oma osastoamme sykähdytti seurata kuinka Tadelech Daniel, savityöntekijä-taustainen raamattukoulun opettaja, osallistui täysillä kokouksen asioihin. Olimme kutsuneet hänet laulamaan, sitten ajattelimme, että hän voisi seurata mukana vaikka päivän, ja lopulta asiat etenivät niin, että Duramen Synodi teki hänestä virallisen edustajansa. Minua oli pyydetty puhumaan jakamisesta ja siitä millaisia muutoksia yhteinen osallistuminen Jumalan lähetykseen tuo kumppaneiden välille. Puhuin tietenkin siitä, mitä marginalisoitujen parissa olimme oppineet. Tadelech totesi tilaisuuden päätyttyä, että olin oivaltanut asian oikein ja oli innoissaan siitä, mitä mahdollisuuksia tässä yhteisessä yrityksessämme oli auennut.

Tadelechin esittämä laulu jatkaa ilosanoman jakamista: ”Johda sinä kansaani, ei ole ketään sellaista kuin sinä, sinä kuolit ristillä koko maailman puolesta. Joka klaanista, joka kielestä sinä lunastit. Teit osalliseksi Isän perintöön. Vapautit synnin vallasta. Olemme ohittaneet pahan yön ja nähneet aamunkoiton.”

Kiitos teille kaikille kanssakulkijoille Kirsi

Muutos on mahdollista sinun tuellasi
Suomen Lähetysseuran lahjoitustili:
FI38 8000 1400 1611 30, viestiksi työntekijän nimi

ulkomaankirje@suomenlahetykseura.fi